

PLA DE CURS

2026-2027

PERSONES
CONSTRUCTORES
DE COMUNIO,
SERVENTES DEL REGNE

Índex

Calendari del curs 2026-2027	3
Presentació	5
Àmbit social	7
Àmbit eclesial	17
Àmbit moviment	27

Calendari del curs 2026-2027

2026

7 D'OCTUBRE

Jornada Mundial
pel Treball Decent

12 D'OCTUBRE

Jornada General

25 DE NOVEMBRE

Dia Internacional per a
l'Eliminació de la Violència
vers les Dones

DEL 28 AL 29

DE NOVEMBRE

XXXI Jornades d'Estudi
Pastoral Treball

2027

30 DE GENER

Jornada de
Consiliaris i
Consiliàries

13 DE FEBRER

Jornada d'estudi
de la POC

6 DE MARÇ

Jornada de
Formació

8 DE MARÇ

Dia de la Dona
Treballadora

DEL 25 AL 28

DE MARÇ

Setmana Santa

24 D'ABRIL

Jornada de
Comunicació

1R DE MAIG

Dia Internacional
del Treball

14, 15 I 16 DE MAIG

Trobada de Revuelta
de Mujeres- Alcem la
Veu d'arreu l'Estat a
Barcelona

18, 19 I 20

DE JUNY

XIII Consell de
l'ACO

DEL 23 AL 27

D'AGOST

Exercicis d'estiu

PRESENTACIÓ

Material per preparar el XIII Consell

En aquest inici de curs que tindrà com a punt culminant el XIII Consell (Veciana, 18-20 de juny del 2027), posem al vostre abast els materials que haurem de revisar als grups. Com sabeu es tracta de tres línies d'actuació en els àmbits social, eclesial i moviment que vam decidir al Comitè General extraordinari del 18 d'abril passat i que les tres comissions de treball ens proposen.

Cada línia que trobeu aquí és una síntesi d'un treball més desenvolupat i al qual també podeu accedir escanejant el codi QR que us permetrà consultar el document íntegre que està penjat a la web. Així mateix, per donar més facilitats, també està el document en format pòdcast de veu, accessible a través d'un altre codi QR.

Ara és el torn que els grups reviseu aquests documents i mireu si hi ha algun aspecte en algun dels àmbits que no queda recollit o prou ben explicat, sense entrar en detalls de redactat. Pel que fa als objectius i als mitjans, també podeu matisar, proposar esmenes... Un cop el grup hagueu fet aquest treball l'haureu de fer arribar al responsable de zona/diòcesi per tal de consensuar les diferents propostes que arribin dels grups i fer la proposta al moviment com a zona.

Com us diem sempre, la vida del grup passa primer, per tant, no es tracta de revisar-ho tot, sinó de fer allò a on puguem arribar. Recomanem que des de les zones distribuïu el treball de les tres línies d'actuació entre els grups de manera que alleugerim la feina.

Tinguem un bon curs que ens ajudi a preparar el XIII Consell!

Codis QR documents complets

Àmbit social:

https://acocat.org/consell_general/xiii-consell-linia-actuacio-ambit-social/

Àmbit eclesial:

https://acocat.org/consell_general/xiii-consell-linia-actuacio-ambit-eclesial/

Àmbit moviment:

https://acocat.org/consell_general/xiii-consell-linia-actuacio-ambit-moviment/

Codis QR pòdcast

Àmbit social:

https://acocat.org/consell_general/podcast-xiii-consell-ambit-social/

Àmbit eclesial:

https://acocat.org/consell_general/podcast-xiii-consell-ambit-eclesial/

Àmbit moviment:

https://acocat.org/consell_general/podcast-xiii-consell-ambit-moviment/

ÀMBIT SOCIAL: «ELS VULNERABLES»

Introducció

Vivim en una societat marcada per grans transformacions socials, culturals i tecnològiques. Tot i els avenços, observem preocupats els drets de les persones, la crisi crònica de l'habitatge, la gentrificació de les ciutats, la militarització i desviació del pressupost públic, la desigualtat econòmica global i l'increment de la vulnerabilitat, la preocupació persistent per l'atur i l'estabilitat, la polarització i degradació política, la salut mental i xarxes socials.

Però també tenim arguments que poden ser un detonant positiu com: la resiliència i lideratge econòmic, l'augment de l'Economia social, el creixement de l'R+D tecnològic i industrial, el lideratge en drets socials i civils, la solidaritat familiar i el teixit comunitari, la societat oberta i una demografia dinàmica o la transició verda i transformació tecnològica.

Davant d'aquesta realitat, cal promoure el diàleg i reforçar els vincles comunitaris des dels llocs de treball i els barris populars.

L'Església està cridada a viure la seva missió encarnada en el món obrer. Aquesta vocació implica sortir de les pròpies comoditats institucionals per caminar al costat de les persones que pateixen l'explotació, la manca de drets i la inseguretat laboral.

Motivacions

1. FOMENTAR EL DIÀLEG, POTENCIAR LA COMUNITAT I SER UNA ESGLÉSIA EN SORTIDA DES DEL MÓN OBRER

El valor del diàleg en una societat fragmentada

El fenomen del “treballador pobre” i salaris reals

Atur juvenil i desocupació de llarga durada

Abús del contracte “fix-discontinuu” i “a temps parcial”

Escassetat de mà d'obra i qualificació

En aquest context és important el diàleg ja que pot ser essencial per superar la polarització. I des de la perspectiva obrera, significa crear espais d'escolta activa entre treballadors de diferents orígens, sectors i situacions administratives. Aquest diàleg implica reconèixer la dignitat inalienable de cada company de feina.

Potenciar la comunitat com a resposta a l'aïllament laboral

La fragmentació de les condicions de treball afavoreix l'individualisme. Per això, és necessari potenciar la vida comunitària i la solidaritat veïnal i sindical. Les comunitats cristianes han d'esdevenir espais on es visqui la fraternitat de classe com una alternativa real a l'exclusió.

Ser una Església en sortida cap a les perifèries del treball

Una “Església en sortida” no espera que els treballadors s'acostin al temple, sinó que es fa present allà on es guanyen el pa. Aquesta actitud missionera implica estar presents als polígons industrials,

a les plataformes logístiques, a les escoles i instituts, a les oficines, als hospitals, al camp, als magatzems de fruita i a l'economia informal. Significa escoltar el patiment obrer abans de parlar i posar la justícia social al centre de la pastoral.

Arribar i vetllar pels treballadors més vulnerables

Els col·lectius més afectats per la precarietat (joves sense futur laboral, immigrants sense papers, dones sotmeses a la bretxa salarial i falsos autònoms) requereixen una atenció prioritària. Vetllar per ells demana acompanyament humà, suport comunitari i una denúncia profètica de les estructures que mercantilitzen les persones.

2. LA NO MILITARITZACIÓ DE LES EMPRESES, DE L'ECONOMIA I DE LA SOCIETAT

En una societat que cada dia va en una direcció de militaritzar l'economia i el món laboral perquè passin recursos de la part social a la part de la guerra, la construcció de la pau no depèn de la inversió en defensar fronteres, sinó de la justícia social i de la distribució de la riquesa. Les empreses han de tenir una responsabilitat social que prioritzi el desenvolupament humà per sobre dels beneficis econòmics.

Des de l'opció obrera, cal denunciar la reconversió industrial cap al sector militar que s'està portant a terme en aquests moments de conflictes existents en el món. Hem d'exigir que els fons públics es destinin a serveis socials, educació i salut, i no a alimentar dinàmiques de violència. L'activitat productiva ha d'estar orientada a enfortir la dignitat del treball civil i sostenible.

Aportació del Magisteri del papa Lleó XIV:

En la seva encíclica social Magnifica humanitas, el papa Lleó XIV adverteix taxativament que desviar el treball humà i la recerca

tecnològica cap a la producció d'armes és un robatori als sectors populars. El Pontífex ens crida a exigir una «pau desarmada i desarmant, humil i perseverant», recordant que l'autèntica seguretat de les famílies treballadores neix de pressupostos socials robustos i no de l'acumulació de material bèl·lic. Les indústries han de servir a la vida, mai a la destrucció.

3. SER PERSONES ACTIVES CONTRA ELS DISCURSOS D'ODI EN EL TEIXIT POPULAR

Els discursos d'odi representen una amenaça directa a la cohesió de la classe treballadora, ja que enfronten l'últim treballador contra el penúltim per motius d'origen, religió o cultura.

Cal esdevenir militants actius contra aquestes narratives divisòries en els llocs de feina i els barris. Ser actius contra l'odi des de la identitat obrera vol dir construir ponts de solidaritat internacionalista, rebutjar el racisme ambiental o laboral, i recordar que la dignitat i els drets de la classe treballadora són universals.

4. LES CONSEQÜÈNCIES DE LA GUERRA SOBRE LES FAMÍLIES TREBALLADORES

Les guerres i els conflictes armats destrueixen els mitjans de vida de les poblacions i afecten directament les famílies obreres, que són les que posen les víctimes i pateixen els desplaçaments forçats.

La protecció dels refugiats i de les víctimes és una exigència ètica. Com a Església compromesa amb el món del treball, hem d'exigir la seva plena integració social i una inserció laboral justa en les nostres societats, evitant que caiguin en xarxes d'explotació o de treball esclau.

Aportació del Magisteri del papa Lleó XIV:

El papa Lleó XIV assenyala que el rostre de Crist es reflecteix directament en el treballador migrant i refugiat que fuig de la violència. A Magnifica humanitas, denuncia que les guerres contemporànies destrueixen el dret més elemental de la classe popular: el dret a guanyar-se el pa amb dignitat en la pròpia terra. Acollir i regularitzar laboralment les víctimes de la guerra és un deure intrínsec de justícia cristiana, trencant les dinàmiques d'explotació i precarietat que el capitalisme de guerra vol normalitzar.

5. JUSTÍCIA GLOBAL, RECURSOS NATURALS I DIGNITAT OBRERA INTERNACIONAL

Molts conflictes armats neixen de l'explotació dels recursos naturals del Sud Global per part de les economies desenvolupades. Aquesta injustícia es tradueix en condicions de treball infrahumanes i semi-esclavatge per a milions de treballadors de la terra.

La pau duradora només serà possible si transformem el model econòmic cap a una transició justa que respecti els drets humans i laborals globals. Com a consumidors i treballadors del nord, estem cridats a promoure un consum responsable i exigir polítiques comercials que eradiquin l'explotació laboral a les cadenes mundials de subministrament.

Aportació del Magisteri del papa Lleó XIV:

*Connectant amb la gran tradició de la Doctrina Social de l'Església, el papa Lleó XIV insisteix que els béns de la creació tenen una **destinació universal**. L'acapament corporatiu militar i l'espoli dels recursos del Sud Global atempten directament contra el proletariat internacional. El Sant Pare exhorta la classe treballadora de les societats desenvolupades a aliar-se amb els explotats de la terra, impulsant estructures d'intercanvi just i consum cooperatiu que asfixiïn el finançament de les elits militars.*

OBJECTIUS GENERALS

Construïm la pau: Combatre la precarietat laboral per fer possible una pau real i duradora, fonamentada en els drets socials i laborals, i no en la vulnerabilitat de les persones.

Sigues part de la solució: fomentar la solidaritat i la fraternitat entre les persones de la classe treballadora per fer front als discursos d'odi i defensar la dignitat de tothom.

Dignificar el treball humà: reivindicar el treball digne com a base de la justícia social i com una eina essencial per impulsar la transformació de la societat.

MITJANS DE PASTORAL OBRERA

> **Revisió de Vida (RdV):** aplicar sistemàticament el mètode Veure-Jutjar-Actuar, partint de la realitat laboral concreta de les persones.

- Incorporar **testimonis directes** de treballadors i treballadores.
- Confrontar la realitat amb els criteris de l'encíclica *Magnifica humanitas* i amb altres textos socials contemporanis.
- Generar **accions comunitàries** que surtin de la reflexió (no només conclusions teòriques).

> **Estudi de l'Evangelí:** llegir la Paraula des de la clau del Crist Treballador, connectant-la amb la dignitat del treball humà.

- Utilitzar **lectures contextualitzades** (Evangelí + realitat laboral).
- Promoure espais de **diàleg entre fe i justícia social**.
- Fer servir **dinàmiques participatives** (lectura compartida, dramatitzacions, testimonis).

> **Cinefòrum social:** projecció de pel·lícules de temàtica social, sindical o de conflicte laboral.

- Acompanyar cada sessió amb **una guia de debat** sobre valors, drets i solidaritat.
- Implicar **moviments obrers i entitats locals** en la selecció de pel·lícules.
- Fer servir el cine com a **espai d'empatia i consciència col·lectiva**.

> **Formació Obrera:** xerrades i debats sobre l'impacte de l'economia de guerra en els drets socials i salarials.

- Introduir **formació crítica** sobre economia, política laboral i pau social.
- Crear **grups d'estudi mixtos** (treballadors, sindicalistes...).
- Enllaçar amb **campanyes socials** i moviments de defensa dels drets.

> **Jornada lúdica o festiva:** trobades comunitàries als barris populars per obrir espais de diàleg i convivència.

- Format: **col·loqui + vermut o berenar** per trencar barreres entre fe, treball i vida quotidiana.
- Incorporar **activitats culturals** (música, teatre, poesia obrera).
- Convertir-les en **espais de fraternitat i visibilitat pública** del moviment.

Es podria fer una exposició de fotos sobre la situació de vulnerabilitat per els mateixos militants de l'ACO.

> **Organitzar un gest profètic:** dedicat als diferents temes que anem tractant (dones, treball digne, habitatge, els migrants...)

- **Teixir aliances estables:** enfortir la col·laboració amb moviments obrers, sindicals i veïnals per generar força col·lectiva i promoure canvis estructurals i duradors.

ÀMBIT ECLESIAL

Per a una comunió fidel amb la nostra missió i amb la dignitat de la dona entre els batejats a les parròquies del món obrer.

Introducció

Tant a l'ACO com en altres moviments en els quals hem crescut, hem tingut l'oportunitat de descobrir l'espiritualitat de Jesús encarnada a la vida. Hem pogut experimentar la transformació personal i acompanyar la de l'altre. El diàleg, l'escolta, la inclusió, la defensa del bé comú, la solidaritat, la justícia social, etc. Ens hem sentit membres de veritables comunitats d'**amor**, ja sigui a unes colònies, a la Setmana Santa, als equips base, a les parròquies, etc.

Estar al servei dels altres i sentir-nos part de la Construcció del Regne de Déu a la feina, al nostre entorn, durant la joventut, la maduresa i la vellesa; durant la criança compartida i fonamentada en els valors de l'evangeli, ens ha fet feliços i ens ha donat un propòsit de vida.

Aquestes comunitats ens han sostingut i cridat a l'acció a través del compromís a i amb el nostre entorn. Sovint nedant contracorrent en medis més o menys hostils.

Hem comprovat que participar vivencialment de la construcció del Regne en ha fet feliços, lliures i cada vegada més humans.

Aquesta construcció la duem a terme amb altres, cristians i no cristians que creiem que un món millor és possible i, de vegades, també amb aquells que no ho creuen o el seu món millor no té res a veure amb els valors de l'evangeli.

Convivim en un món cada vegada més individualitzat en el qual la humanitat és tractada com a bonisme, ingenuïtat, etc. I, malauradament, els discursos xenòfobs i d'odi estan calant als nostres barris i feines, al temps que cada vegada més treballadors

estan immersos en situacions de vulnerabilitat i pobresa. És en aquests entorns que la presència de Déu-Pare es fa necessària. Nosaltres estem cridats a ser instruments per fer-la present a través de l'acció directa, participant en plataformes, sindicats, etc. Tot esdevenint església en cada àmbit de la nostra vida.

La prioritat que ens ocupa explicita el fet que ens sentim bé amb aquells que pensen com nosaltres dins de l'església i aquesta és molt més àmplia.

Conèixer-la ens enriqueix i això no suposa deixar de ser un mateix, ni deixar de fer el que es fa. No suposa deixar de banda les accions que s'estiguin duent a terme.

Com ens podem fer visibles a la parròquia si no hi apareixem

Estem cridats a sortir a la trobada de l'altre sense complexos d'inferioritat ni superioritat.

Observem que les parròquies han de caminar cap a una renovació profunda, permetent espais d'empoderament i protagonisme dels laics: dones i homes.

Respecte al nostre entorn veiem que, actualment, som en una societat líquida, secularitzada, diversa, (encara) patriarcal, amb democràcies formals i polaritzades, entre altres característiques.

La diòcesi es fa present a través de les diferents experiències comunitàries: acció catòlica especialitzada (moviments) / acció catòlica general (vertebrada a partir de les parròquies), comunitats de consagrats, monestirs, etc. El seu valor eclesial i pastoral estan fora de dubte, tot i que pateixen les investides de les novetats que porten el pas del temps.

La parròquia en un barri és el mode més habitual que una diòcesi (Església local) articula la seva presència al territori.

A la realitat obrera actual, en el context de les nostres societats, **les parròquies tenen avui especial rellevància per diferents motius.** Són un **espai tangible** de trobada de persones del món obrer, en aquestes es cultiva la **dimensió transcendent** (fins i tot moltes vegades caminen per la senda del discipulat de Jesús), la **convivència en la diversitat és un repte** que s'entoma i el grup humà més present és el de dones amb més o menys **participació i protagonisme** segons sigui més o menys present el “virus clerical” del nucli responsable parroquial.

ACO és una realitat eclesial (moviment especialitzat) des d'on alimentem el nostre ser deixebles i apòstols de Jesús als equips de Revisió de Vida (RdV) que ens impulsa a altres **llocs tangibles** (els nostres ambients) on intentem ser **testimonis de la presència de Déu** (amb les nostres actituds, estil, compromís), on lluitem per **crear ponts** dins de les forces del moviment obrer (sindicats, afes, aavv...) per a fomentar accions transformadores cap el Regne. On **percebem i aplaudim l'empoderament de la dona** que s'obre camí, no sense dificultats.

Als nostres ambients, normalment, no hi arriben ni hi incideixen les parròquies (per desconeixement, desconfiança, desconeixement de la DSI, impotència...).

Sabem que l'ACO està al servei del Regne sent Església de Jesús, el mateix que qualsevol parròquia està al servei del Regne sent Església de Jesús. No hem de tenir “complexos” amb les parròquies.

Es constata que gran part de la militància de l'ACO no té contacte habitual amb la parròquia.

Un altre aspecte que destaca la prioritat és el que fa referència a la necessitat de continuar treballat per tal que vagi arribant el reconeixement i la igualtat de la dona a l'Església i aquesta pugui anar desenvolupant responsabilitats que només estan reservades per als homes (sacerdoci, diaconat, etc.). Considerem que es podria començar per reconèixer com a Ministeris Eclesials el servei de

consiliaria que realitzen els laics, dones i homes, en els diferents moviments.

Aquest tema de la igualtat requereix, en el cas de les dones, una atenció prioritària. Dones i homes som iguals. Document del sínode dels bisbes n. 52 i 60.

Per tot això, l'ACO en aquest Consell, sense renunciar a la nostra essència de ser realitat eclesial d'Acció Catòlica especialitzada en el món obrer, **veiem avui amb sentit** considerar la següent línia de treball tot combinant el “sortir de la inèrcia del moviment i participar amb el laïcat en les parròquies aprofitant la dinàmica sinodal per a fer autèntiques comunitats acollidores” i “avançar en el reconeixement i la igualtat de la dona, l'empoderament dels laics i la renovació eclesial”.

Objectius:

1. Apropar-nos amb qualitat a les persones de les parròquies i del nostre entorn donant passes reals segons el moment que es trobi cadascú.

Pistes per al desenvolupament:

- Passar del tracte esporàdic a un de continu,
- passar de compartir únicament espai al diàleg,
- passar d'una actitud passiva a una més protagonista,
- passar de la indiferència a l'escolta,
- passar de posar-se de perfil a implicar-se,
- Etc.

2. Aportar o reforçar a les parròquies des de la nostra espiritualitat de la unió fe - vida.

Pistes per al desenvolupament:

- L'acollida (migrants, joves, etc.).
- Aprendre i impulsar la sinodalitat (converses en l'Esperit discerniment).
- La Doctrina Social de l'Església (DSI).
- L'empoderament dels laics i les laiques.
- La consciència de classe i l'opció pels pobres, la Pastoral Obrera, ACO, etc.
- L'acció als ambients.

3. Avançar en la plena igualtat de gènere a les comunitats parroquials i al nostre moviment: fomentar la paritat, denunciar l'estructura masclista a l'església, fomentar la participació com a consiliàries, a les celebracions, etc.

Pistes per al desenvolupament:

- Avançar en el fet de responsabilitzar laics i laiques a les parròquies.
- Plena igualtat d'homes i dones a l'església.
- Fer que les laiques tinguin més pes a les celebracions i que es reconegui el treball que fan com a acompanyants (consiliàries) dels grups.

Mitjans

- Setmana Santa.
- Recessos, jornades de formació (Alcem la Veu-Col·lectiu de dones d'església, etc).
- Participar a jornades d'Apostolat Seglar.
- Proposar a les parròquies formacions de Rdv, Estudi d'evangeli (paper de la dona en l'evangeli...) i DSI.
- Creació i dinamització dels equips parroquials de la pastoral obrera (EPOs).
- Proposar moments on compartir les vivències diàries, parlant amb l'estil de la Rdv.
- Convidar a les nostres jornades de formació, Estudis d'Evangelí, etc. als feligresos de les parròquies on es realitzin aquestes trobades. [Podríem obrir a les persones de les nostres parròquies les trobades de formació, Rdv, celebracions, accions i fer-les, si pot ser, a locals de les parròquies dels nostres barris]
- Participació a les parròquies des de la perspectiva de persones que puguin estar passant dificultats (ancians, migrants, malalts).
- Afavorir l'apropament als grups més vulnerables des de l'acollida, la trobada i el diàleg.
- Promoure una espiritualitat lligada a la vida que sorgeix de la implicació a la feina, al barri, etc. [proposar EE, RdV obertes]
- Introduir als grups parroquials "moments de conversa sinodal" (Consells Parroquials, grups de Càritas, etc.)
- Reunions dels nostres representants amb la institució eclesial.

- Treballar pel reconeixement de la consiliaria com a ministeri eclesial.
- Potenciar la figura de las consiliàries dins del moviment.
- Estudi comparatiu entre les consiliaries dutes a terme per dones i per homes. Indagar sobre les causes d'aquest fet.
- Visibilitzar durant les eucaristies el servei ministerial de dones acòlites, lectors, i en el fet de donar la comunió..

ÀMBIT MOVIMENT

FIDELS A LA MISSIÓ, OBERTS AL CANVI

COM VOLEM VIURE I ORGANITZAR L'ACO DELS PROPERES ANYS?

Introducció

L'ACO és un moviment amb 73 anys d'història, església de base i amb una opció clara per la classe treballadora. En aquest temps hem afrontat diverses realitats dins del moviment i ara ens toca repensar com volem o ens agradaria que fos l'ACO en el seu 75è aniversari i més enllà.

OBJECTIUS

Aquesta línia de treball del Consell es planteja els següents objectius:

- Donar a conèixer la realitat actual del moviment a tota la militància i enfortir el sentiment de pertinença dels que en formem part.
- Analitzar si l'estructura organitzativa actual (moviment, zones i grups) respon adequadament a les necessitats del moviment i identificar possibles propostes de millora.
- Avaluar si el calendari actual i l'enfocament de les trobades i activitats són els més adequats per assolir els objectius del moviment.
- Garantir la sostenibilitat econòmica de l'organització.
- Posar el moviment al servei de la militància, alhora que sigui atractiu i accessible per a noves incorporacions.

1. BLOC 1: ORGANITZACIÓ DE GRUPS I ZONES I/O DIÒCESIS

1.1 VEURE

1.1.1 EL GRUP, EL NOSTRE PILAR

L'ACO té 637 militants (juny 2026) a Catalunya, distribuïts en 11 zones, més Madrid, Còrdova i Alacant, amb un total de 82 grups de Revisió de Vida.

L'ACO és un moviment intergeneracional, i això aporta una gran riquesa vivencial, alhora que implica diferents ritmes. La majoria de militants actuals estan entre els 55 i els 65 anys, ja que són la generació fruit del baby boom dels anys 70, al 2023 el 67% de les militants encara estaven actives laboralment. Però cal acceptar un envelliment del moviment.

També sabem que d'aquestes persones que participen als grups n'hi ha algunes que no se senten tan vinculades al moviment, però sí al grup de RdV, i per exemple no cotitzen.

1.1.2 LA ZONA, LA NOSTRA COMUNITAT

A part del grup, que és el nucli fonamental de l'ACO, hi ha diverses coordinacions dins les zones i entre zones.

Dins les zones, especialment les més grans, existeix un comitè de zona o reunió de responsables de zona, on de manera periòdica es coordinen els responsables dels diferents grups. En cada zona el responsable de zona, està convocat 5/6 vegades durant el curs a coordinar-se amb la resta en el que s'anomena Comitè General. El Comitè General reuneix tots els responsables de zona.

1.1.3 EL COMITÈ PERMANENT, LA GESTIÓ DEL DIA A DIA

En el dia a dia del moviment, és el Comitè Permanent qui executa els acords del Comitè General, pren decisions davant situacions d'urgència, prepara l'ordre del dia i fa propostes per al Comitè General, i està representat a les reunions i jornades de consiliaris. Es reuneix cada quinze dies i sempre que les necessitats ho requereixen. Els seus membres són: president, presidenta, consiliari, coordinadora general, secretària, responsables d'iniciació, economia, formació, internacional i comunicació. A part d'aquestes coordinacions, existeixen algunes comissions específiques que són autònomes, i en el comitè permanent hi participen quan han de compartir alguna qüestió rellevant. Fent un nombre aproximat i incloent els responsables de grup, un 25% de militants del moviment estan implicats en alguna responsabilitat.

1.2 PROPOSTA DE TREBALL DEL BLOC 1

1.2.1 CORRESPONSABILITAT MILITANT

L'ACO ha de ser un espai de corresponsabilitat. La corresponsabilitat va més enllà del fet de ser responsable formal, encara que no tinguis cap “barret” pots responsabilitzar-te del funcionament del moviment de manera activa, responnent a crides puntuals, aportant el teu compromís diari al grup, contribuint econòmicament i participant en les trobades. Emplacem a cada militant a fer aquesta autoavaluació personal del seu nivell de responsabilitat vers el moviment.

1.2.2 GRUPS

Respecte els grups, el document d'identitat indica que els grups han de ser de 6 a 8 persones, en mitjana es compleix aquesta proporció però sabem que hi ha grups de 3 o 4 persones i grups molt nombrosos. Cal vetllar perquè els grups no siguin “capelletes”. **Emplacem els grups que es trobin en aquesta situació a reflexionar i fer propostes concretes d'unió o reorganització.**

1.2.3 LA ZONA

També cal revisar que hi hagi prou riquesa a les zones. En el cas de les zones, es proposa revisar si pot haver-hi alguna unificació fruit de la revisió dins les pròpies zones. És més enriquidor i menys traumàtic si aquesta unió parteix de les mateixes zones. No necessàriament cal unir zones, però es poden trobar sinergies per organitzar coses interzones, per exemple, fer trobades conjuntes. **Emplacem als responsables de les zones del moviment a fer aquesta reflexió al seu territori i fer propostes concretes d'unió o reorganització.**

Per tancar aquest bloc:

1 Co 12,12-30 Un sol cos amb molts membres.

2. BLOC 2: TROBADES DE MOVIMENT

2.1 VEURE

Percebem una **tensió interna** que viu el moviment entre fomentar la participació i respectar les diferents maneres de viure-la.

Diem que volem un moviment on tothom participi però alhora hi ha qüestionaments si fem massa trobades o actes. Aquest dret i a la vegada deure de participar a les activitats del moviment, s'ha de gestionar amb el respecte de la nostra presència o no al moviment. No s'hauria de jutjar el grau de compromís d'una persona només pel fet d'assistir a més o menys activitats.

No existeix una única manera correcta de participar en l'ACO. La realitat és plural: hi ha persones que viuen el moviment sobretot des del grup de RdV i d'altres que ho fan a través de les trobades més àmplies. El repte és trobar l'equilibri entre fomentar la participació i respectar les possibilitats, interessos i ritmes de cada militant.

PROPOSTA DE TREBALL DEL BLOC 2

Des de la comissió pensem que a nivell moviment és fonamental mantenir com a molt prioritàries les dues trobades generals: Jornada general (12 d'octubre) i Setmana Santa, incloent la retransmissió en streaming d'alguns moments per facilitar la connexió a tothom. En les jornades del moviment (formació, comunicació, iniciació) revisar mirant la participació dels darrers anys: necessitat de fer la trobada, a qui va dirigida, lloc de realització, format. Fer-ne només dues, una a Barcelona i una altra itinerant. Es poden fer en anys alternats.

Trobades de responsables i de consiliaris, han de ser moments de treball, han de servir per treballar algun aspecte que es necessiti del moviment.

Respecte la formació, es fa molta formació a la trobada de Setmana Santa, potser la comissió podria encarregar-se d'un o dos tallers dins la trobada, i no cal fer-ne una d'específica.

La trobada d'Iniciació, és pels nous militants? Aleshores millor fer un cafè i convocar-los personalment en petit comitè, i fer una trobada de xerrar, resoldre dubtes, compartir experiències. Si és per formar sobre com acompanyar la iniciació aleshores és de formació. Mantenir els exercicis espirituals de l'estiu pels militants però compartir-los, obrir-los o organitzar-los amb PO o altres entitats.

Respecte la Pasqua s'ha iniciat un treball amb la resta de la Pastoral Obrera (excepte la JOC) per convertir-la en una trobada de tota la PO. És una trobada que acumula formació, fe, vivència, comunitat, família, descentralització. La participació és massiva i permet anar-hi en família, tot i que el cost és molt elevat (aspecte important).

En les trobades de zona estar atents a propostes que puguin haver-hi en la comunitat per no solapar al contrari sumar esforços amb les comunitats on hi ha grups d'ACO, o bé preparar conjuntament alguna trobada, o bé oferir la nostra trobada obertament a la comunitat.

Per tancar aquest bloc:

Mt 18, 20

“perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells”.

3. BLOC 3: PRIORITATS, COORDINACIÓ I SOSTENIBILITAT DEL MOVIMENT

3.1 VEURE

El treball amb les xarxes de solidaritat amb altres entitats de tota mena ens dona suport per impulsar una justícia social, però hem de ser-hi a tot arreu i amb tothom que ho demana? Observem que, ens adherim a molts manifestos, que després s'acompanyen poc o es participa poc quan es tracta de donar suport al carrer.

Habitualment aquesta coordinació es realitza entre les persones del comitè permanent o comitè general i els militants no tenen coneixement.

Durant el 2025, l'ACO participa activament en 17 espais de coordinació catalans, 3 d'àmbit estatal i 8 d'internacionals, reforçant la seva presència en organismes eclesials, plataformes socials i moviments obrers cristians. Aquesta activitat s'ha centrat en la defensa dels drets laborals, la igualtat de les dones, l'ecologia integral, les migracions i l'evangelització del món del treball, tant a Catalunya com a Europa i a escala mundial.

L'organització i l'estructura de l'ACO dona pel que dona, i s'ha de prioritzar posant el focus en la seva finalitat que és l'evangelització del món obrer. Per això posem sobre la taula totes les coordinacions que es fan i qui se n'encarrega, per revisar-ho.

En els dos darrers exercicis tancats (2024 i 2025) s'ha aconseguit cobrir les despeses del pressupost global en un 86% i 91% respectivament amb les cotitzacions i aportacions dels militants. L'objectiu del moviment és l'autofinançament. Per exemple aquest any 2026, tenim un pressupost de 147.589€ que entre els 637 militants, suposaria una cotització de 231€ /militant. També hem de tenir en compte el criteri de cotització de la Carta Econòmica, que és aproximadament el 0.8% del teu salari brut anual.

3.2 PROPOSTA DE TREBALL DEL BLOC 3

Convé revisar la política de distribució dels materials que elabora l'ACO. En l'actualitat, el cost dels materials en paper se situa de manera aproximada entre 12 i 15 euros anuals per persona. Per aquest motiu, seria convenient conèixer quins membres prefereixen continuar rebent la documentació en format paper i quins optarien pel format digital.

També caldria valorar aquesta qüestió en el cas de les persones que participen en grups de Revisió de Vida però no es consideren membres de l'ACO, per tal d'ajustar l'enviament de materials a les seves necessitats. De la mateixa manera, es podria revisar la situació de les llars on conviuen diverses persones vinculades al moviment i que, malgrat contribuir-hi econòmicament de manera individual, només reben un exemplar dels materials.

En aquesta mateixa línia, caldria potenciar la difusió digital de Salillum, prioritzant-ne l'abast i la capacitat d'arribar a més persones.

Des de l'XI Consell s'ha percebut una millora considerable en la comunicació interna del moviment. Tot i això, encara hi ha militants que no reben totes les comunicacions, una incidència que continua sense tenir una explicació clara ni una solució definitiva.

Ens trobem en un moment en què la comunicació externa pot esdevenir una eina molt valuosa per donar a conèixer el moviment i la seva tasca. Tanmateix, cal vetllar perquè aquesta presència no faci perdre el focus de la missió i les prioritats de l'ACO.

Per tancar aquest bloc:

2 Co 9, 7

Que cadascú doni allò que de cor ha decidit, no de mala gana ni per força, perquè Déu estima el qui dona amb alegria.

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOcat](https://twitter.com/ACOcat)